

Miks näin kävi?

Miks näin kävi?

Nimimerkki Yksinäinen pa**a

Ikä Alle 12

Välillä musta tuntuu, etten jaksa enää. Kaks tai kolme vuotta sitten mulle tosi rakas koira (12 v) kuoli. Peitin sen surun tekohymyllä. Sit mun pappi kuoli. Peitin sen surun tekohymyllä. Sit mulle toinen tosi rakas koira kuoli. Peitin sen surun tekohymyllä. Kaikki ikävyydet mitä vastaan tuli, pysy (ja pysyy vieläkin) mun sisällä.

Mun paras kaveri Sanni (anto luvan kertoo nimen) on ensimmäinen kelle oon tän elämänjakson aikana, joka on vieläkin meneillään, kertonu mikä on vialla. Se oli ensimmäinen joka sai tietää, et oon viiltäny mun käsiin (en sille puolelle mis on verisuonii) veitsellä. Yritin lopettaa, mut mun itseinho oli kasvanu sen verran et aattelin et "ihan oikein mulle". Aattelin ja aattelen et oon läski ja ruma eikä mulla oo oikeutta tuntee näin. Jatkoin tekohymyilyä, ja kyllä sitä oikeetakin hymyy oli aika usein.

Jatkoin viiltelyä. Tiesin et mun luokkalaiset ja muitakin puhuu selän takana musta ja Sannista. Pääosinvarmaan sen takii, et ollaan yhdessä. Luit oikein, oon lesbo. Sannii kiusataan, ja kun viiltelin, aattelen sitä, et miks en oo tarpeeks hyvä tyttöystävä ja mee väliin. Sitä ei koskaan tehä kunnolla mu nähen. Mulla ei oo juuri mitään todisteita, et sitä kiusataan, paitsi Sannin oma sana. Ehkä siks en oo uskaltanu kertoa. Koska mua ei koskaan uskota. Etenkään mun perhe ei kauheen usein usko mua. Ei enää, kun ne sai tietää et oon satuttanu itteeni.

Olin koulun kanssa uimahallissa, ja käynnin jälkeen opettaja halus kattoo mun käsiä. Sanoin et ne on kissan raapimia ja osa metsässä tulleita. Se lähetti viestin äidille ja terkkarille. Valehtelin äidille et en oo satuttanu itteeni vaan et ne on tullu metästä. Päädyin kertomaan totuuden, ja sitten juttelemaan koulun terveydenhoitajan kanssa. Sovittiin että menen koulukuraattorille, ja oon nyt käyny siellä jotain 2 kertaa. Ihan kiva et mua autetaan, mutta en halua puhua näitä asioita enää. Mä en enää viiltele, etten jäis taas kiinni, ja voisin pitää pahat ajatukset poissa, jos mun ei tarvitsisi puhua niistä enään. Mutta mun on kuulemma pakko.

Yritän joka päivä ajatella että oon kaunis ja hyvä just näin mut ei sille tunnu. Joka päivä mua katsoo peilistä aina sama ruma, lihava tyttö. Kuulin kerran et mua kutsuttiin selän takana yksinäiseks pa*k*ksi. En erityisemmin enää pidä ihmisistä, paitsi joistain, koska suurin osa heittää huonoja vitsejä homoseksuaaleista, läskeistä tms, halua et puhun siitä miks viiltelin, onko mulla nyt varmasti kaikki ok, enhän oo viillelly enää ja kaikkee sellasta. Pelkään joka päivä, et mun pitää puhua taas siitä et oon villedly.

Jos joku harkitsee viiltelyä, pari sanaa sille: ÄLÄ. Siihen jää koukkuun ja pahat ajatukset itsestä lisäänty. Älä koskaan pilaa elämääs lisäämällä arpia käsiin. Ajattele, kuinka kiva on voida uida tai pitää T-paitaa ilman et sun elämä menee lisää pilalle. Ajattele sitä huolta, jonka muut saa. Jos sulla on kaikki ok ja haluat vaan huomioo tai haluat vaan kokeilla, vastaus on edelleen ÄLÄ. Vaikka sulla ois oikeesti kaikki hyvin, se ei tuu näyttämään siltä. Se, et halua satuttaa itseensä, on vakava asia ja siihen pitää puuttua heti. Nyt kuulosti ristiriitaiselle, koska aiemmin sanoin et toivon et ihmiset lopettais mun käsiin puuttumisen. Niin toivonkin, mut tiiän, et kukaan ei tarkota mitään pahaa yrittämällä auttaa mua, ja mun elämän suunta saattaa kääntyä näin. Musta tuntuu, et oon masentunu ihan oikeesti, koska ihan oikeesti haluan satuttaa itteeni eikä mun elämä tunnu millään lailla hyvälle. Joskus tahtois vaan kuolla. Mulle ei kuitenkaan oo todettu mitään, ja hyvä niin.

Pelkään, et mun perhe saa tietää et oon lesbo, koska mun perhe tuskin kauheen hyvin hyväksyis sitä. En kertonut nyt ihan kaikkea, mutta kerroin kuitenkin sen verran että haluan nyt lopettaa. Saatan joskus kirjoittaa uuden tarinan tänne ja kertoa tarkemmin. Haluan sanoa, et älkää koskaan rikkoko ketään. Sellasta joka on jo rikki, tai rikkomatontakaan. Mun "hyvä kaveri" huomauttaa tosi usein et oon lihava, kun taas mun paras kaveri sanoo et oon jo vähän turhankin hoikka. En syö enää sen "lihava" vitsin takii entiseen malliin. Sun mielestä hauska vitsi voi satuttaa sitä pahastikin, kelle vitsi lauotaan! Ja esim. mä aina nauran kun se sanoo et oon lihava, vaikka se sattuu syvälle. Kertokaa hyvät ihmiset jos jokin on vialla ja te joille kerrotaan, kuunnelkaa ja osoittakaa se että teitä kiinnostaa ja välitätte!

Miks näin kävi?

Published on Nuortenlinkki (<https://nuortenlinkki.fi>)

No te rindas, kaikki! (No te rindas on espanjaa ja tarkoittaa: älä luovuta)

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/miks-nain-kavi>